

[Udenrigsministeren]

bliver væsentligt reduceret? Det er også De europæiske Fællesskaber.

Eller vil kan vende os til de drøftelser, der i øjeblikket føres om Lomékonventionens forlængelse. Er det ikke udtryk for en virkelig frihandelsvenlig holdning, at man giver 56 udviklingslande yderligere adgang med deres industrivarer til de europæiske markeder? Det har absolut intet med protektionisme at gøre overhovedet.

Eller vil kunne nævne en tredje side af sagen, der også er interessant. Det burde interessere hr. Ib Nørlund og hans venner i Folkebevægelsen, at lande som Jugoslavien, Rumænien og Bulgarien har henvendt sig til EF og anmodet i lang tid om at få indledt forhandlinger om præferenceaftaler, specielle økonomiske arrangementer, lettere adgang for deres produkter til det vesteuropæiske marked. Hvad har EFs reaktion været? Den har været positiv, imødekommende. Vi har indledt disse forhandlinger. Jeg håber, at hr. Ib Nørlund har registreret disse ting, således at han i hvert fald har fået lidt udbytte af, hvad der er sagt i tidens løb i markedsudvalget. Der er altså overhovedet ikke noget hold i argumentet om voksende protektionisme, tværtimod.

Nu kommer der så som en yderligere udvikling i alt dette optagelsen af 3 nye lande, Grækenland, Spanien og Portugal. Jeg vil da godt sige til hr. Poul Schlüter, at ingen var mere bedrøvet end jeg og statsministeren over, at vi ikke var i stand til at deltage i optagelsesceremonien i Athen i mandags. Jeg forstår, at hr. Poul Schlüter også var meget bedrøvet, men på den anden side bør det glæde hr. Poul Schlüter, at vi lægger så megen vægt på de problemer, som hr. Poul Schlüter selv synes er alvorlige, at vi koncentrerer os om bl. a. at forberede den debat, vi har i dag.

Det er jo også et udtryk for EFs åbne indstilling, at man optager 3 nye lande, selv om det kan skabe problemer for EF, 3 nye lande, som dermed inddrages i et stort, fælles, frit økonomisk system.

Et andet problem, der er draget frem, er draget frem af hr. Niels Helveg Petersen. Han har endda formuleret det som et spørgsmål, som han derefter sely mente at kende svaret på, men jeg skal gerne gå ind i diskussionen alligevel. Det er spørgsmålet om, hvorvidt regeringens politik er, at man skal

ændre i traktaterne i Fællesskabet, om man skal overføre kompetence. Hr. Niels Helveg Petersen siger, at det spørgsmål kender han i virkeligheden godt svaret på, men han spørger alligevel, for han ønsker en afklaring. Den kan jeg godt give ham. Da han holdt sin tale, var jeg lidt bange for, at han ønskede en forplumring, men jeg blev så glad, da han sagde, at det var en afklaring, han ønskede. Det er ikke spor svært at give den. Svaret er, som hr. Niels Helveg Petersen ganske rigtigt siger, at det ønsker regeringen ikke. Det ønsker venstre i øvrigt heller ikke, for hr. Niels Helveg Petersens forudsætning for spørgsmålet er forkert. Hr. Niels Helveg Petersen siger, at venstre går til valg på det krav. Jeg ved godt, hvad hr. Niels Helveg Petersen tænker på, når han bruger det udtryk. Han tænker på det program, som blev vedtaget af den liberale føderation – i øvrigt på et tidspunkt, hvor det radikale venstre selv var medlem af føderationen. Så vidt jeg erindrer, havde man på et radikalt landsmøde en meget intens drøftelse vedrørende denne føderation – jeg mener endda at kunne huske, at hr. Niels Helveg Petersen var en af dem, der var tilhænger af, at man skulle forblive i føderationen med det program, men lad det nu ligge. Det er ikke det program, venstre går til valg på, det har vi fra starten klart givet udtryk for over for den liberale føderation. Venstres valgprogram er det, der er vedtaget af venstres landsmøde, og jeg skal sørge for, at hr. Niels Helveg Petersen får et eksemplar af det. Der vil han finde et lige så klart svar på sit eget spørgsmål som det, jeg har givet her.

En tredje problemstilling bringer hr. Ib Nørlund op. Hr. Ib Nørlund kan ikke lide unioner, han kan ikke lide fællesskaber. Han kan i hvert fald ikke lide dem, når vi har dem i Vesteuropa, for jeg har i og for sig ikke indtryk af, at hr. Ib Nørlund har noget imod, at andre lande har et fællesskab. Det er lang tid siden, jeg har hørt om en folkebevægelse for udmeldelse af COMECON, eller hvad der nu ellers kan være af den slags fællesskaber. (*Afbrydelse*). Sovjetunionen, nævner et medlem i salen. Jeg skal slet ikke tage stilling til det spørgsmål; jeg ved ikke, om det er muligt. Hr. Ib Nørlund har – og det er karakteristisk for hans indstilling til Det europæiske Fællesskab – kun noget imod dette fællesskab, fordi det ikke går hans egen ideo-